

на място по хайдушките обичаи да събира пари и тероризира хората.

Апостола не могъл да търпи подобно самоуправство и чрез тайната поща повикал Общи да се срещнат в Етрополе. „Ела, каже, да чуеш с ушите си, за какво питам, и хората какво ми отговарят“. Общи обаче си нехае и върши това, което неговата глава ражда, без да се яви при апостола.

В силата на пълномощното, което имал, Левски можал веднага да отстрани дори със сила пакостника, но той, като всеки добросъвестен работник, поискал да бъде много лоялен, та още търпял. Апостола се занимава с много по-важни работи. Съдбоносен бил въпроса за *вкоржаването на момчетата*. А това можало да стане с много пари. Трябвало *тичане*. Между това шпиони се пречкали на всякъде. Първото комитетско убийство от тайната полиция било извършено (през август). Извършил го сам Общи над дякона Паисия в Орхание, понеже тоя църковен човек разбирал по един превратен начин службата си и се обявил решителен противник на народните работници. Местния комитет произнесъл присъдата, Левски разгледал обвинението и потвърдил присъдата. Сполуката с убийството направило Общия още по-нахален. Левски вече почнал да излиза от търпение. През септ. той пише до Данаила Попов в Т. Магурели за Общия следното: „Че Д. Общи за закононарушенията си и своеволията си е заслужил смърт, то е така, но аз му прощавах и още